

JAROMĚŘICKÝ LETÁK FARNOSTI

LEF

Číslo 217

19. 4. 2019 - 31. 5. 2020

Kalendář:

- ♦ **prozatím všechny akce zrušené**

Moji milí farníci,

v tomto nelehkém čase, kdy se kvůli pandemii čínské chřipky nemůžeme scházet na bohoslužbách, s námi také ostatní farnosti prožívají to, co v Jaroměřicích zakoušíme již od září 2019, a to sice realitu zavřeného farního kostela. Troufám si tvrdit, že pro nás všechny bez rozdílu se jedná o velmi nelehkou situaci především proto, že nemůžeme chodit na mše svaté a čerpat duchovní posilu ze svátostí. Nezbyvá nám však nic jiného než toto období s Boží pomocí přečkat. Za sebe mohu říct, že na vás všechny velmi vzpomínám a modlím se za vás i vaše rodiny. Věřím, že i vy si občas vzpomenete také na mě a že se za mě a ohromné dílo záchrany našeho chrámu občas pomodlíte. Za každou takovou modlitbu vám také upřímně děkuji. A proto-

(Pokračování na stránce 2)

Kráčejme po této cestě s jistotou

***„Četba Božího slova pozvedá naši duši,
aby nás nepřemáhalo zoufalství,
a na druhé straně v nás vyvolává respekt,
aby námi nezmítala vichřice pýchy.
Jít po střední, pravé a přímé cestě,
která nás – obrazně řečeno – vede
mezi zoufalstvím po levici
a falešným sebevědomím po pravici,
by bylo mnohem obtížnější, kdyby Kristus neřekl:
'Já jsem cesta, pravda a život' (Jan 14,16).
Tím jakoby napovídal:
Kudy chceš jít? Já jsem cesta.
Kráčejme proto s jistotou po této cestě
a mějme se na pozoru před léčkami,
které nás ohrožují.“***

Jsme na webu!

www.farnostjaromerice.cz

Podle sv. Augustina (www.vira.cz)

(Pokračování ze stránky 1)

že jsme se již opravdu déle neviděli, rád bych se s vámi podělil o drobné radosti mého života ve farní izolaci. Jsem velmi rád, že vám mohu sdělit, že nijak dramaticky nestrádám a že je o mě na faře dobře postaráno. O co méně času nyní mohu věnovat svým běžným aktivitám, mezi které patří i navštěvování farníků a nemocných a starých lidí, o to více se snažím věnovat duchovnímu životu a práci kolem fary a opravy kostela. Myslím si, že na období pandemie budu mít plno zajímavých a nečekaných vzpomínek, mezi které bude nepochybně patřit instalace skleníku na farní zahradě. Tento skleník jsem zdědil po panu děkanovi Perničkovi, u kterého jsem dříve sloužil jako kaplan a který před rokem bohužel zemřel. Už se moc těším, až se budu moci radovat z výsledků této své stavitelské snahy a až si budu pochutnávat na čerstvé zelenině. Na tomto místě bych proto chtěl popřát také vám, aby pro vás tento čas odloučení od vaší farnosti, nemožnosti fyzické účasti na bohoslužbách a nemožnosti vzájemného kontaktu nebyl ztraceným časem, ale dobou, kdy můžete i nadále a možná o něco více žít podle benediktinského hesla „Ora et Labora“ - „modli se a pracuj“, podle kterého žil do poslední chvíle také Otec Pernička.

Rád bych na tomto místě poděkoval také panu Ing. Šulovi za zprostředkování velikonočních bohoslužeb po internetu. Před-

vším díky jeho technickému vybavení a šikovnosti jste mohli všichni jako farní rodina prožít velikonoční obřady alespoň zprostředkovaně ve své farnosti a se svým faryšem. Milým zpestřením pro nás všechny pak bylo bezesporu to, že se velikonočních obřadů účastnila také sestra Laura, boromejka z Moravských Budějovic. Jsem také velmi rád, že nám vyšlo i to, že jsme si na závěr těchto obřadů pro vás mohli nachystat překvapení, kterým byl přenos slavnostní velikonoční nedělní bohoslužby z našeho chrámu. Bohoslužba se přenášela z nejzajímavějšího místa našeho chrámu - kopule, kam se dnes díky lešení můžeme bez větších problémů dostat. Myslím si, že pro nás všechny se jednalo o nevšední zážitek, neboť jsme si mohli detailně prohlédnout výjevy nebe, které jsou v kopuli vyobrazené. Já sám jsem si připadal, jako kdybych sloužil mši opravdu v nebi! Během Velikonoc jsme si pro vás připravili ještě jedno překvapení, kterým se stal první díl dokumentárního filmu o opravě našeho chrámu. Využil jsem příležitosti vás alespoň virtuálně provést celým kostelem a seznámit vás tak s průběhem oprav. Protože budou rekonstrukční práce skutečně rozsáhlé, předesílám, že se jistě můžete těšit na další pokračování tohoto dokumentu. Myslím, že se bude opravdu na co těšit! Zde bych jen rád upřesnil, že tento dokument byl, stejně tak jako záznamy velikonočních bohoslužeb, určen jen pro vás, naše farníky, a proto byly všechny tyto video-

soubory staženy z veřejného internetového prostoru a uloženy do archívu. Pokud by však kdokoli z vás měl zájem o kopii zmíněného dokumentárního filmu, rád vám ji později na faře přehraji na flashdisky. Musím říci, že mě opravdu mile překvapilo, kolik tisíc zhlédnutí nakonec měly jak velikonoční obřady, tak samotný dokumentární film.

Protože nikdo s jistotou neví, kdy bude ukončen nouzový stav a kdy bude obnovena možnost účasti na veřejných bohoslužbách, nezbyvá nám nic jiného než s trpělivostí čekat. Pro naši farnost a ostatní farnosti napříč republikou představuje současná situace také výzvu kvůli tomu, že neprobíhají pravidelné sbírky, které pomáhají financovat provoz farnosti a opravy našeho chrámu. Proto bych vás chtěl poprosit, abyste se za zdárný průběh oprav našeho chrámu přimlouvali alespoň ve svých modlitbách. Děkuji pak obzvlášť všem z vás, kteří své farnosti v tomto těžkém období pomáháte také finančně. Poděkování patří také všem, kteří své farnosti poskytli bezúročnou půjčku, která bude sloužit na financování probíhajících etap oprav, neboť ty nám budou bohužel proplaceny až zpětně. Věřím, že právě dokumentární prohlídka kostela, kterou jsme během Velikonoc mohli společně absolvovat, nám osvětlila, o jak náročnou a nákladnou opravu se vlastně jedná. Na závěr bych ještě rád připomněl, že nemusíte mít obavy ohledně toho, jak a kdy budou odslouženy příja-

té a zapsané úmysly tzv. intence. Vaše úmysly na mše svaté jsou pravidelně slouženy, a to v pořadí, které najdete v rozpisu na posledních stránkách našeho farního zpravodaje Lef. Těším se, že se budu společně s vámi nadále setkávat, ať už přes internet při nedělních mších svatých v 10.30, anebo osobně, jakmile pomine nouzový stav a budou zmírněny současné restriktce!

Na dálku žehná

Otec Tomáš

Pleť svaté Markéty vyčistili suchou parou

Vlk: Tento nádherný barokní kostel zkrátka musí utéct z hospicové péče

Opravit dřevěnou kupoli chrámu svaté Markéty, aby se jednoho dne nezřítla i se svojí nádhernou stropní freskovou malbou, nepobořila celý kostel a nezabila lidi dole. To je hlavním smyslem již čtvrt roku probíhajících oprav krásného barokního kostela, stojícího vedle neméně krásného barokního zámku v Jaroměřicích. Se záchranou kupole však došlo i na celkovou opravu chrámu, jaká nemá v jeho čtvrt tisícileté historii obdoby.

Farní kostel sv. Markéty z let 1716-82 vznikl postupně na místě středověkého chrámu. Hlavní lodí ve tvaru elipsy, nad kterou se vypíná mohutná kupole, je oratoří přímo propojen se zámkem. Hybatelem projektu již probíhající záchranu kostela byl akutní problém tlaku a vad konstrukcí kupole. Questenberkové totiž nenechali na kostele udělat cihelnou klenbu, ale jen dřevěnou konstrukci krovu. Tu pak tesaři vybednili a na ní je nanesená omítková vrstva s malbou. Dřevěná konstrukce krovu má tak všechny neduhy, které přírodní materiál jako je dřevo přináší. „Tento objekt zkrátka musí utéct z hospicové péče. Proto teď děláme nahoře stavební chirurgii ve krovech a další věci. V rámci stavební chirurgie musíme nejdříve tak říkajíc spravit zlomené kosti, narovnat je, nějak je upevnit a pak teprve budeme dělat internu a plastiku,“ přiblížil postup prací lékařskou terminologií

manažer projektu oprav chrámu Pavel Vlk ze Stavebního oddělení Biskupství brněnského.

V kostele jak v odbahněném rybníku

I drobné postavy andělíčků jsou na kupoli chrámu sv. Markéty namalovány v nadživotní velikosti, ukazuje manažer záchranu chrámu Pavel Vlk.

V chrámu sv. Markéty tedy probíhá velmi náročná operace a uvidíme, jak se podaří. Díky ochotě Pavla Vlka jsme se v minulých dnech mohli podrobně seznámit s děním „na operačním sále“. V tomto období se v něm pohybuje každý den asi třicet lidí různých profesí, od lešenářů a zedníků, přes elektrikáře až po restaurátory fresek a jejich pomocníky. „Myslím si, že

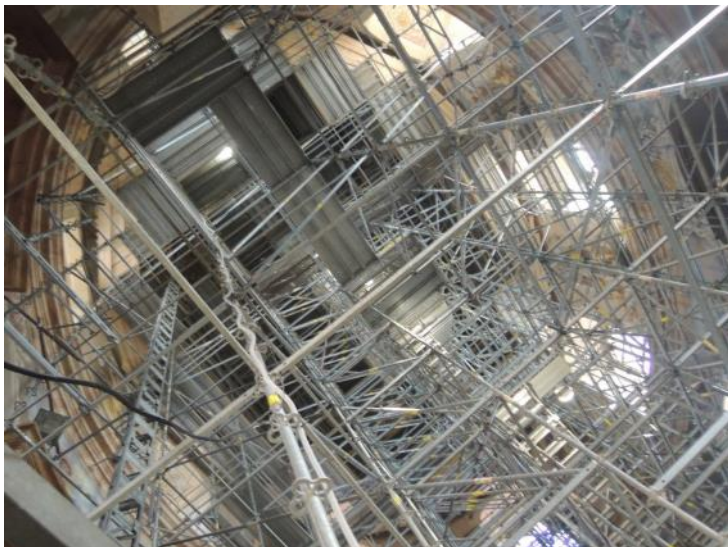
jsme se za tu dobu od uzavření kostela díky příjemné zimě výrazně posunuli, i když to jaroměřičtí občané z vnější strany nevidí. Vidí už ale konečně lešení na tamburu a vidí, že se začaly dělat i fasády,“ vysvětluje Vlk. Ale hlavní práce se v zimě soustředily dovnitř kostela. Bez záchranu fresky a dřevěné konstrukce krovu veškeré ostatní práce nemají smysl a navazují až na ně.

„Podařilo se už odstrojit kostel od vnitřního mobiliáře a vyvozit všechny nevhodné podlahy. Takže terén je snížený asi o 60 centimetrů a je už také vidět, jak ten objekt krásně vyschl,“ ukazuje Pavel Vlk na oklepané zdi hned za hlavním vstupem do kostela. V některých částech kostela lze na nedávno oklepaných zdech spatřit nové, tzv. obětované omítky. Jejich účelem je objekt kostela odsolit. Až do

(Pokračování ze stránky 3)

sebe omítky naberou sůl ze zdí, restaurátoři je oklepou a pak teprve provedou finální omítky.

Pod mramorovou dlažbou ze 70. let, která se bohužel nedala

Uvnitř kostela se dnes do výšky třiceti metrů tyčí impozantní prostorové lešení, které umožňuje podepřít kupoli a zajišťuje také restaurátorům dobrý přístup k nástěnným malbám.

zachránit, byl dosti silný beton a pod ním původní pískovcová dlažba. Zabetonovaná a zaasfaltovaná. Je to ukázka názoru stavebního řemesla 70. let minulého století, kdy panovalo přesvědčení, že to co je zaasfaltované, tudy voda vzhůru nevyleze. Pravda, podlahou voda nevylezla, ale nastěhovala se do zdí. Takže dnes vidíme, že všechny dveře a jejich dřevěná ostění jsou shnilé. „Po demontáži neprodyšných podlah a sundání cementových omítek tady bylo asi dva měsíce nedýchatelné. Bylo to tady jako v odbahněném rybníku. Ale za tu dobu se už kostelem prohnal vítr nasycený vodou a ten objekt krásně schne před očima,“ pochvaluje si Vlk.

Po odkopání podlah proběhl

i archeologický průzkum všech podloží. A bude ještě probíhat průzkum několika podzemních prostůrek. Je známá věc, že za starých časů se pohřbívalo uvnitř kostelů, než to císař zakázal. Po-

hřbívalo se i v jejich okolí. Jaroměřice z tohoto středověkého způsobu nevybočují.

„Když jsme dělali dvě sondy

v podlaze kostela, tak v úrovni metr osmdesát našli archeologové dva hro-

by. Žádný závažný archeologický objev tady ale nemůže být udělán, protože se zjistilo, že terén je barokní navážka. Takže kostel je barokní novostavba a původní úroveň terénu je asi o 150 centimetrů níže,“ vysvětluje Pavel Vlk.

Konstruktivismus versus baroko

Obešli jsme tak po vnitřním obvodu celý kostel a stojíme uprostřed chrámu před mohutnou, třicet metrů vysokou lešenovou věží. Podepřela tzv. lucernu ve vrcholu klenby, kterou vstupuje denní světlo do chrámu. Nahoře už restaurátoři čistí fresky a provádějí částečné přenosy maleb. Je to impozantní, je to brutální, je to úžasné. Setkání pravoúhlé sítě konstruktivismu s elipsami radi-

kálního baroka. Je to dialog, je to konfrontace? „Dalo by se říci, že ta věž je už svým způsobem také umělecké dílo, které zaplavilo baroko. Interiér zkrátka nezarostl břečťanem nebo stromy, ale šileným množstvím lešení,“ čte mi mé myšlenky manažer Vlk. Stoupáme po kovových žebřících k první zóně technikou fresky na zdech malovaných figur ve výšce. I na nižších malbách jsou už znaitelné praskliny a restaurátorské zásahy ze 70. let.

Pavel Vlk mě také upozorňuje na vyztužení celé konstrukce hlavní lešenářské věže. Tato věž podpírá krov a jeho lucernu při samotné opravě krovu. Stabilitu prostorového lešení prostřední věže drží v okenních záklencích na čtyřech místech vždy tři lana. Zdivo kostela je vyzdívané ze dvou stran a uvnitř vysypané. Proto jsou místo původně uvažovaného jednoho lana na každé straně tři, zkoušky na tah totiž nevyšly dobře, lana nebylo tak říkajíc do čeho kotvit.

Ve světle pod kopulí

Stojíme pod obvodem kopule. Téměř se dotýkáme výjevu svaté Markéty. Restaurátoři zde postupně čistí fresku od všech nánosů. Nástěnná malba se po vyčištění suchou parou krásně prosvítla a probarvila. Vše je mohutné, rozlehlé. A těžko se v té zakřivené ploše elipsoidu orientuje. Při pohledu z kostelní lavice si mnohý věřící neuvědomuje, že i postavičky malých andělků jsou malované ve výrazně nadživotní velikosti. Největší figura v kupoli, sv. Mar-

kéta, má na výšku čtyři metry! Prokreslení figur panny Marie, sv. Petra či sv. Jakuba v nadživotní velikosti je také úžasné.

Při pohledu zblízka na detaily obličejů můžeme obdivovat famózní malbu monumentální kupole malíře Karla Františka Antonína Teppera z doby po roce 1737. Monumentální jsou ovšem i trhliny v malbě. To, co se zdá při pohledu ze země jako vlasečnice, jsou škvíry široké dva až tři centimetry. Ukazují na problémy z minulosti, jak s nimi bojovali už dřívější restaurátoři a jak jsou tmeleny. „Trhliny jsou způsobeny několika faktory. Pracuje dřevo, na které je vyvíjen tlak z vrchní strany, ale jsou způsobeny i sesycháním dřeva,“ vysvětluje můj průvodce.

A už jsme ve vrcholu kopule, ve výšce 27 metrů nad zemí. Na ní je osmiboká lucerna (věžička s ok-

ny na vrcholu kupole - pozn. red.) s Božím okem. Uvnitř to vypadá jako v krásně prosvětleném altánu. „Je naplánováno, že by lucerna měla jít celá dolů, bude rozebrána se snahou vrátit ji do původního tvarosloví. Ale co se má vyměnit, je poškození kopule. Tvar jejího krovu je elipsoid. Je to šikmá plná vazba, kterou nesou v elipsoidu dvě plné vazby a ostatní ji napínají. Jde také o to, aby se omítková vrstva nepohnula, nenapraskla ani neklesla. „Klenbu a její omítkovou vrstvu si můžete představit jako skořápku vajíčka. A vám jde o to, aby se vám ta tenká blanka uvnitř neoloupala,“ volí opět vhodný příklad manažer Vlk.

Malby lze přenést a zase vrátit

Před čím laik žasne, je již probíhající přenos omítkových vrstev nástěnné freskové malby ve
(Pokračování na stránce 12)

Zachraňují krásné fresky v domě Boha mezi lidmi

„Není možnost mše svaté, není možnost společné modlitby, všechno je jinak. Musíte žít s Bohem na vlastní pěst. Nemusíte pořád poslouchat nějaká kázání. Vy a Bůh... Je to návrat do časů prvotní církve. Uvědomění, že katedrály a kostely jsou zbytné. Že vztah k Bohu je něco jiného než ty vnější stavby,“ řekl v minulých dnech, v čase pokračující koronavirové epidemie, známý římskokatolický kněz Marek Orko Vácha.

Berme jeho slova jako příležitost k hlubšímu zamyšlení nad světem. Také kostel svaté Markéty v Jaroměřicích je podle křesťanů domem Boha mezi lidmi - nyní prý zbytným. Je však také krásnou dominantou města a chráněnou národní kulturní památkou. Je tedy nejen dokladem

duchovního vzepětí, ale třeba i řemeslného umu a uměleckých schopností našich předků.

Kupole se nesmí zřítit

V současné době je kostel sv. Markéty doslova zachraňován před zkázou. Stavebníci, řemeslníci i restaurátoři dělají vše pro to, aby se nezřítila čtvrt tisíciletí stará dřevěná kupole chrámu a nebyla tak zničena i její nádherná nástropní malba. Její autor, malíř Karel František Antonín Tepper (1682, Chrudim - 1738, Velké Meziříčí), na kupoli vymaloval prastarou malířskou technikou fresky úchvatný pohled na velikou rozlohu nebe zaplněného nespočtem různých postav, svatých, světic i andělů. Svatá Markéta Antiochijská byla podle legendy krutě mučena a popravena v období pronásledování křesťanů za císaře

Diokleciána začátkem 4. století našeho letopočtu. Na hlavní fresce jaroměřického chrámu umělec zachytil její Nanebevzetí, apoteózu svaté Markéty Antiochijské a boj Archanděla Michaela s drakem. (Apoteóza znamená přeměnění bytosti lidské do podoby božské.) Na kupoli jaroměřického kostela je vznešená Markéta, v červeno-zeleném šatu ozdobená perlovým náhrdelníkem a perlovými náušnicemi, na oblaku unášena anděly do nebe. V čase velikonočním můžeme meditovat, zda je to obdoba zmrtvýchvstání Ježíše Krista a Nanebevstoupení Páně.

Úkol hlavní – zpevnit krov

„První etapou prací a základem všeho bude opravit, tedy sanovat krov, zajistit malbu a pak už to pro nás bude běžná stavařina,“

řekl v závěru loňského roku při předání kostela stavební firmě Pavel Vlk, manažer projektu oprav chrámu svaté Markěty ze stavebního oddělení Biskupství brněnského. Restaurována má být také veškerá fresková výmalba včetně té nacházející se v kupoli nad lodí kostela.

Freska je stará malířská technika. Jedná se o malbu zemitými barvami zhotovenou na velmi vlhké omítce. Freska v italštině (al fresco) znamená „na čerstvo“, v tom je její kouzlo i tajemství trvanlivosti. Malba vytvrde společně s omítkou a stane se její dokonalou součástí. Freska se hojně používala už ve starověkém Řecku, ale zejména v Itálii byla rozšířená a největšího rozmachu dožila právě v době baroka.

Při vytváření fresky se postupovalo tak, že na základní hrubou omítku (vápno s pískem) se vlhkým křídovým prachem nanasly pomocné linky. Poté umělec provedl hnědočervenou barvou přípravnou kresbu, která se nazývala sinopie (podle barviva, které pocházelo ze Sinope v Černomoří). Poté byl výjev rozdělen na úseky, které bylo možné zpracovat za jeden den. Tyto denní úseky pak byly nahozeny druhou vrstvou jemné omítky pro každodenní zpracování.

„Základ jaroměřické malby je opravdu freskový, protože jsou na ní jasně znatelné denní plány. Ale domalovávána je technikou fresco secco (na sucho), to znamená, že je tam použita vápenná tempera s kaseinem. Malba je celkově ve velice dobrém stavu. Restaurátorské zásahy, které na ní byly

bednění krovu kupole. Logicky pak v průběhu let pohybem dřeva dochází k prasklinám. To tak i zůstane, protože to ani jinak být nemůže. Navíc nyní dochází i k sanaci konstrukce krovu, jehož statika je vážně narušena tesaříkem. Poruchy v malbě ale budou zapraveny, tedy zatmeleny a zere-tušovány a během času se stanou součástí malby.

„Omítky vykazují nejen vysokou pevnost, ale prozrazují také italský způsob používaný už od dob římského cementu. Italové nikdy nepřestali do omítek používat hydraulická aditiva. Je zajímavé, že v Itálii se používaly sedimenty z města Pozzuoli na úbočí Vesuvu, te-

Nástrovní freska kostela sv. Markěty v Jaroměřicích nad Rokytnou. V podání malíře Teppera je vznešená Markéta zachycena na kupoli kostela v červeno-zeleném šatu, ozdobená šňůrou perel a perlovými náušnicemi, na oblaku unášena anděly do nebe. Jedná se o zobrazení apoteózy, tedy přeměnění bytosti lidské do podoby božské.

udělány v minulosti, nejsou příliš rozsáhlé. Objevují se místně, hlavně u draperií (řasených rouch postav. pozn. red.). Malba působí jednotně kromě místních nečistot,“ sdělil na dotaz Horáckých novin vedoucí desetičlenného týmu restaurátorů, akademický malíř Jan Knor působící v Brně, kterému v práci na jaroměřické fresce pomáhají i studenti restaurátorství.

Tesařík a pucolán

Problémem jaroměřické fresky je hlavně fakt, že byla namalována do malty nanesené na dřevené

dy tzv. pucolán. Je to přírodní popílek, který napadal do pískových sedimentů a těžil se stejně s pískem, ale v příměsi s vápnem tvořil hydraulickou maltu, která tvrdla pod vodou. Italové této technologie požívali až do 19. století, kdy se vyvinul cement,“ vysvětlil restaurátor Jan Knor. Na našem území si Italové pomáhali různě, třeba na Vysočině k nástěnným malbám používali skelnou strusku rozdrcenou do omítky, která měla podobné vlastnosti a pojila omítku tak, že nepodléhá vlhkosti.

Malba je to dynamická

„Z uměleckého hlediska je to tady v Jaroměřicích krásná dynamická, monumentální malba, barevně harmonická s dobře umístěnými figurami v prostoru. U nás čistokrevných italských fresek takhle cítěných moc není. Ale tato malba překvapí z pohledu zblízka, kdy je vidět, jak jsou s jistotou a odvážně nasazované jednotlivé barevné tóny. Celá struktura malby je velice jistá, je zkrátka krásná,“ vyznal se ze svého obdivu k Tepperovu dílu Knor.

Karel František Tepper byl velkým mistrem, své řemeslo bez pochyb zvládal. Zaujme i promyšlená koncepce do sebevšedních detailů ztvárněných jednotlivých postav, které vypráví svůj jedinečný životní příběh. To vše vyzdvihuje umělcovo dílo nad

úroveň významných uměleckých památek. Jaroměřická zakázka představovala pompézní konec Tepperovy malířské kariéry.

Při dílčích opravách jeho malby budou ale současní restaurátoři používat i současné materiály, protože přírodní materiály už jsou víceméně vyčerpané. „Při malbě doplnků budeme používat omítková pojiva, která obsahují pucolán, i když budou syntetická. Směsi jsou laděny tak, aby byly přiměřeně tvrdé a prodyšné jako je původní materiál. A retuše budeme provádět vápennými barvami. Budeme se zkrátka snažit přizpůsobit původní technice,“ přiblížil složitosti malířské technologie restaurátor Knor, který na fresce se svými kolegy a pomocníky pracuje od února letošního roku. V těchto dnech se věnují snad nejobtížnější technické záležitosti, a tou je přenos části freskové malby a otevření konstrukce tzv. lucerny, prosklené věžičky ve vrcholu kopule, kterou do kostela proniká přírodní světlo. Tím by mělo být dokončeno také statické zajištění ramenátu, tedy zakřiveného nosníku kopule.

Fresku v lucerně rozřezali na kry

„Pro tesaře jsme připravili terén tak, aby omítky v kopuli už nebyly. Začínáme s čištěním a transfery (přenosy) se upravují tak, aby se omítky mohly vrátit zpátky. Je to metoda, kdy

Nástropní freska kostela sv. Markéty v Jaroměřicích, detail boje archanděla Michaela s drakem.

Liturgické texty

2. neděle velikonoční

1. čtení: Sk 2,42-47

2. čtení: 1Pt 1,3-9

Evangelium: Jan 20,19-31

3. neděle velikonoční

1. čtení: Sk 2,14.22-28

2. čtení: 1Pt 1,17-21

Evangelium: Lk 24,13-35

4. neděle velikonoční

1. čtení: Sk 2,14a.36-41

2. čtení: 1Petr 2,20b-25

Evangelium: Jan 10,1-10

5. neděle velikonoční

1. čtení: Sk 6,1-7

2. čtení: 1Pt 2,4-9

Evangelium: Jan 14,1-12

6. neděle velikonoční

1. čtení: Sk 8,5-8.14-17

2. čtení: 1Pt 3,15-18

Evangelium: Jan 14,15-21

7. neděle velikonoční

1. čtení: Sk 1,12-14

2. čtení: 1Pt 4,13-16

Evangelium: Jan 17,1-11a

Slavnost Seslání Ducha Svatého

1. čtení: Sk 2,1-11

2. čtení: 1Kor 12,3b-7.12-13

Evangelium: Jan 20,19-23

základní konstrukce, v tomto případě dřevěná, musí být sanována. A pokud se k ní nelze dostat jinak než ze strany malby, pak je nutno sejmout omítkovou vrstvu. Dělá se to tak, že se udělá bandáž, malba se zpevní a odřeže se od nosné konstrukce. A musí se

(Pokračování na stránce 8)

Zed' kolem zahradní terasy byla v zoufalém stavu

Obyvatelé Jaroměřic, kteří pozorně sledují práce na záchraně kostela sv. Markéty, si už všimli, že řemeslníci a restaurátoři pracují nejen uvnitř chrámu, ale i v jeho bezprostředním okolí.

Při pohledu na kostel od jihu, ze zámecké zahrady, mohli přihlížející sledovat bourání zdi zahradní terasy hned vedle kostela. „Odstrojená je už také zahradní terasa, která má sloužit ke komunitnímu setkávání. Je tam snížený terén a vysoce havarijný stav vnější zdi. Z rubové strany se ukázala být zed' v zoufalém stavu. Část zdi už je proto odbouraná a bude se stavět nová,“ sdělil na dotaz Horáckých novin ještě před Velikonocemi manažer projektu oprav chrámu Pavel Vlk.

Při návrhu obnovy kostela byl kladen maximální důraz na odstranění veškerých dosavadních bariér a umožnění přístupu osobám ZTP do všech prostorů přízemí určených veřejnosti. Nově zpřístupněná zahradní terasa bude mít ze stávajících prostorů kostela také bezbariérový přístup. V rámci stavebních a dispozičních úprav je navrženo i nové WC určené pro potřeby osob ZTP. Nově zpřístupněná a upravená zahradní terasa má být využívána pro výstavní a další aktivity. Bude také nově zpřístupněna jižní věž kostela jako vyhlídková věž s nevšedním pohledem do celé zámecké barokní zahrady. Nově přístupné prostory rozšíří stávající prohlídkovou trasu kostela.

zdroj: Arnošt Pacola, Horácké noviny

(Pokračování ze stránky 7)

samořejmě z rubu ztenčit tak, aby se tam zase vešla osazovací malta až se bude vracet zpátky,“ dodal restaurátor Knor.

Z Knorova výkladu to zní jednoduše, ale představte si, že byste měli z válcové vnitřní stěny nějaké věže odřezat asi tři centimetry tlustou kru omítky, na které je něco namalováno. Společně s freskou přitom musíte odřezat i rákosovou rohož, která je na bednění přitlučena spoustou hřebíčků. Kru omítky s malbou pak zezadu musíte navíc obrousit, tedy ztenčit a pak ji za několik dní zpátky „vlepit“ do nově nahozené základní omítky! A to všechno zaretušovat tak, aby nikdo nepoznal, že malba „byla na výletě“ mimo stěnu. Kloboúk dolů před mistry svého řemesla – těmi dávnými i těmi současnými.

zdroj: Arnošt Pacola, Horácké noviny

Pořad bohoslužeb

Vaše úmysly na mše svaté jsou pravidelně slouženy, a to v pořadí, které najdete zde v rozpisu bohoslužeb. Těším se, že se budu společně s vámi nadále setkávat, ať už přes internet při nedělních mších svatých v 10:30, anebo osobně, jakmile pomine nouzový stav a budou zmírněny současné restriktce!

Do té doby je v neděli sloužena pouze jedna mše sv. v 10:30 a ve všední dny v 19 hod.

Otec Tomáš

17. týden		20. – 26. dubna 2020	
Pondělí			
20. 4.			
Úterý			
21. 4.	19:00	Jaroměřice	
Středa			
22. 4.	7:30	Jaroměřice	- za vnučku Radku a vnuka Romana a celou rodinu Dvořáčkovu a Pokornovu

Čtvrtek 23. 4.	Svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka, hl. patrona pražské arcidiecéze		
	19:00	Jaroměřice	- za Miroslava Dvořáka, otce a rodiče
Pátek 24. 4.	Památka sv. Jiří		
	19:00	Jaroměřice	- za živou a zemřelou rodinu Šimečkovu a Tesařovu
Sobota 25. 4.	Svátek sv. Marka, evangelisty		
Neděle 26. 4.	3. NEDELE VELIKONOČNÍ		
	7:30	Jaroměřice	<i>na společný úmysl</i>
	9:00	Myslivořice	
	10:30	Jaroměřice	- za farnost
	19:00	Jaroměřice	<i>na společný úmysl</i> - za Františka a Josefa Kunstovy - za rodiče Sigmundovy a rodiče Vítámvásovy

18. týden				27. dubna – 3. května 2020
Pondělí 27. 4.				
Úterý 28. 4.	19:00	Jaroměřice		
Středa 29. 4.	Svátek sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve, patronky Evropy			
	7:30	Jaroměřice		
Čtvrtek 30. 4.	16:30	Myslivořice		
	19:00	Jaroměřice	- za vztahy v našich rodinách a za dar lásky a úcty	
Pátek 1. 5.	Státní svátek první pátek v měsíci			
	14:30	Příložany		
	19:00	Jaroměřice		
Sobota 2. 5.	Památka sv. Atanáše, biskupa a učitele církve			
Neděle 3. 5.	4. NEDELE VELIKONOČNÍ Den modliteb za povolání k duchovnímu stavu			
	Křestní neděle/Sbírka na opravy a podporu pastorace			
	7:30	Jaroměřice	<i>na společný úmysl</i> - za zemřelé rodiče, Stanislava Plíška a duše v očistci	
	9:00	Myslivořice		
	10:30	Jaroměřice		
	19:00	Jaroměřice	- za farnost	

19. týden				4. – 10. května 2020
Pondělí 4. 5.				
Úterý 5. 5.	19:00	Jaroměřice	- za Bělu a Jaroslava Šulovy, za zemřelou a živou rodinu a duše v očistci	
Středa 6. 5.	7:30	Jaroměřice		

Čtvrtek 7. 5.	Svátek sv. Jana Sarkandra, kněze a mučedníka		
	16:30	Myslibořice	
	19:00	Jaroměřice	
Pátek 8. 5.	Panny Marie, Prostřednice všech milostí Státní svátek		
	19:00	Jaroměřice	- za rodinu Linhartovu, Barvířovu, Novákovu a duše, na které nikdo nepamatuje
Sobota 9. 5.			
Neděle 10. 5.	5. NEDELE VELIKONOČNÍ		
	7:30	Jaroměřice	- za farnost
	9:00	Myslibořice	- za živou i mrtvou rodinu Křížovu
	10:30	Jaroměřice	<i>na společný úmysl</i> - za Helenu a Karla Pavelkovy a duše v očistci
	19:00	Jaroměřice	

20. týden	11. – 17. května 2020
------------------	------------------------------

Pondělí 11. 5.			
Úterý 12. 5.	19:00	Jaroměřice	<i>mše svatá pro děti</i>
	Panny Marie Fatimské		
Středa 13. 5.	7:30	Jaroměřice	
	Svátek sv. Matěje, apoštola		
Čtvrtek 14. 5.	16:30	Myslibořice	
	9:00	Jaroměřice	- za dceru a její děti <i>rekolekce</i>
Pátek 15. 5.	19:00	Jaroměřice	- za P. Jana Podveského
	Svátek sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka, hlavního patrona Čech		
Sobota 16. 5.			
Neděle 17. 5.	6. NEDELE VELIKONOČNÍ		
	7:30	Jaroměřice	<i>na společný úmysl</i> - za Julia Hotového, vnuka, dceru, manželku a rodiče - za Františka Svobodu, rodinu Svobodovu a Vlčkovu
	9:00	Myslibořice	
	10:30	Jaroměřice	<i>na společný úmysl</i> - za rodiče a prarodiče Křištofovy a Smutných a za duše v očistci
	19:00	Jaroměřice	- za farnost

21. týden	18. – 24. května 2020
------------------	------------------------------

Pondělí 18. 5.			
Úterý 19. 5.	19:00	Jaroměřice	- za P. Jana Bulu <i>mše svatá pro děti</i>

Středa 20. 5.	Památka sv. Klementa Marie Hofbauera, kněze		
	7:30	Jaroměřice	- na poděkování za Boží pomoc a ochranu
Čtvrtek 21. 5.	SLAVNOST NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ		
	7:30	Jaroměřice	
	16:30	Myslibořice	
	19:00	Jaroměřice	- za církevní školství, učitele a vychovatele <i>po mši svaté tichá adorace</i>
Pátek 22. 5.			
	19:00	Jaroměřice	- za rodiče, sourozence a vnučku
Sobota 23. 5.			
Neděle 24. 5.	7. NEDĚLE VELIKONOČNÍ		
	7:30	Jaroměřice	<i>na společný úmysl</i> - za Jaroslavu Machátovou a její rodiče - za rodinu Hálovu a duše v očistci
	9:00	Myslibořice	
	10:30	Jaroměřice	<i>na společný úmysl</i> - za živou a zemřelou rodinu Vlčkovu, Hobzovu, Höfrova a duše v očistci - za rodinu Chocholoušovu, Reslovu a Tomanovu - za Andělu a Vladimíra Pasekovy, Františka Heřmánka a duše v očistci
	19:00	Jaroměřice	- za farnost
22. týden		25. – 31. května 2020	
Pondělí 25. 5.			
Úterý 26. 5.	Památka sv. Filipa Neriho, kněze		
	19:00	Jaroměřice	<i>mše svatá pro děti</i>
Středa 27. 5.			
	7:30	Jaroměřice	
Čtvrtek 28. 5.	16:30	Myslibořice	
	19:00	Jaroměřice	- za Františku a Bohuslava Benešovy, děti a duše v očistci <i>po mši svaté tichá adorace</i>
Pátek 29. 5.			
	19:00	Jaroměřice	- za Vladimíra Čecha, otce, příbuzné a nemocné
Sobota 30. 5.	Památka sv. Zdislavy		
Neděle 31. 5.	Slavnost SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO		
	7:30	Jaroměřice	- za Aloisii a Josefa Kotačkovy a jejich rodiče
	9:00	Myslibořice	
	10:30	Jaroměřice	<i>na společný úmysl</i>
	19:00	Jaroměřice	- za farnost

Informační leták farnosti

Redakční rada

P. Mgr. Tomáš Holcner,
e-mail: tomas.holcner@seznam.cz,
mobil: 777831550

Jan Vlček,
e-mail: j-vlcek@centrum.cz,
mobil: 776303384

Miroslava Prokopová,
e-mail: Mirka.Prokop@seznam.cz,
mobil: 724510727

Ivo Resl,
e-mail: iiresl@seznam.cz
mobil: 607808609

Mgr. Marie Čermáková Tomanová,
e-mail: kremca79@gmail.com
mobil: 608558266

Tisk nezištně zajišťuje:
tiskařik.cz
+420 608 477 864
Jaroměřice n.R.

(Pokračování ze stránky 5)

spodní části lucerny. Nejprve bylo nutné konstrukci lucerny zpevnit. Pak je freska rozřezaná podle trhlin a tzv. denních plánů, tedy podle toho, jaký kus ještě vlhké omítky byl dávný malíř schopen namalovat za jeden den. Pak teprve došlo k sejmutí celé kry s malbou. „Někdy říkám, že část kry fresky má tvar deformoidu,“ říká v žertu Pavel Vlček. Ano, je téměř neuvěřitelné, že lze sejmut malbu s několika centimetrů silnou omítkou ze zdi, nebo dokonce jen z dřevěného bednění, a zase ji „vlepit“ zpět do nově nanesené

omítky. „Nezdá se to, ale už tady bylo uděláno neskutečně mnoho práce. Kontrola bednění pod omítkovou vrstvou přitom ukázala, že každé páté prkno je úplně zničené. Někde už hrozilo, že se dřevo pod omítkou doslo-

va rozsype,“ poukazuje Vlček na záludnosti těžce poškozeného bednění lucerny.

Dolů se už vezeme lešenářským výtahem. Cestou mě napadá, jak to teď bude s financováním opravy kostela, ovlivní je nějak epidemie koronaviru a plánovaný obrovský deficit státního rozpočtu? V tomto stádiu prací na kostele přitom prý už není možné stavbu třeba jen na měsíc zavřít. A je také vidět, že bezpečnostní nařízení, co se týče pandemie viru, se tu dodržují. Všichni přítomní chodí v rouškách na obličejích a snaží se ve svém úsilí pokročit. Kolemjdoucí si už v minulých dnech mohl všimnout i zahájení oprav venkovní fasády kostela a stavění lešení na věži. Také odloučených pracovišť je spousta. V dílnách pracují například truhláři na nových kostelových oknech a dveřích.

Jde o patnáct milionů

Hlavním zdrojem financování záchrany kostela je dotace z Evropské unie prostřednictvím výzvy IROP – REVITALIZACE

Osmiboká lucerna (věžička s okny) na vrcholu kupole chrámu je sugestivní prosklenou prostorou. Z jejího vnitřního dřevěného bednění restaurátoři postupně snímají „kry“ omítky s freskovou malbou, aby pak po výměně vadných prken vrátili malby zpět na jejich místo.

VYBRANÝCH PAMÁTEK II.

Na projekt s rozpočtem bezmála sta milionů přispěla unie částkou 84 924 892,30 Kč. Nemalý podíl financování je i na straně vlastníka chrámu, zhruba 15 milionů. „Díky partnerské spolupráci s městem, s Nadací ČEZ to musíme dát nějakým způsobem dohromady. Samozřejmě je jisté, že všichni teď budeme mít nějakou dobu hlouběji do kapsy. Na druhou stranu je tohle jedinečná příležitost, jak ten kostel zachránit. A nějaký malý podíl musíme jakýmkoliv způsobem sehnat,“ vysvětluje mi při loučení manažer Pavel Vlček a dodává: „Z mé strany jsme stále pokorní, nemůžeme být hrdinové, že ty peníze někdo tiskne nebo že padají z nebe. Situace státního rozpočtu však na to nebude mít žádný vliv, protože státní rozpočet nemůže financovat evropské peníze. Ale jsme si vědomi, že oprava chrámu svaté Markéty je mimořádná věc pro celý region. Jsme hrdí, že jsme do toho mohli jít.“

**zdroj: Arnošt Pacola,
Horácké noviny**